

El ministeri de Castells publica el decret que agilitza els tràmits per a les convalidacions d'algunes formacions superiors a l'estranger. L'espera pot arribar a ser de tres anys.

El Govern fa el primer pas per homologar títols de fora de la UE

OLGA PEREDA
Madrid

El desembre del 2020, Roberto M., madrileny de 23 anys, es va llicenciar amb un brillant expedient en Exercise Sciences (Ciències de l'Esport), especialitat en Educació, a la William Woods University (Missouri, EUA), on va cursar la carrera amb una beca completa. Al tornar a Espanya va voler homologar el títol per exercir la docència i accedir al món laboral. El que en aquell moment no sabia Roberto era la burocràcia que implica la convalidació. L'embolic és de tal magnitud que fins i tot hi ha gestories especialitzades que reconeixen la immensa dificultat del procés, que pot durar fins a dos o tres anys. El resultat, talent retingut: titulats i titulades que no poden exercir a Espanya.

El ministre d'Universitats, Manuel Castells, va comparèixer davant de la premsa al març per anunciar que el seu departament resoldrà el problema de la mà d'un nou reial decret, que agilitzaria i digitalitzaria el procés. Segons les estimacions del seu departament, més de 15.000 títols universitaris estan ara mateix embussats en la burocràcia. La nova normativa permetrà tenir convalidada la carrera en tan sols sis mesos. Set mesos després d'anunciar-se, el reial decret va ser publicat ahir pel

ministeri. No significa que entri en vigor. És un primer pas. El text s'obre ara al procés d'audiència pública. Una vegada que les institucions realitzin les seves aportacions, el reial decret sí que es ratificarà i serà una realitat. A partir de llavors, una nova comissió d'anàlisi tècnica d'homologacions i declaració d'equivalències accelerarà tot el procés, que serà digital.

Si Roberto M. hagués estudiat Econòmiques o Periodisme als EUA, no tindria cap problema per exercir a Espanya. La convalidació de títols només és necessària en el cas de les anomenades professions regulades. Entre les quals, la docència i les sanitàries. Si Roberto hagués cursat la carrera en un país europeu, tampoc tindria un problema perquè l'homologació seria molt més fàcil.

Normativa del 2014

El maldecap ve de les carreres que s'estudien als països de fora de la Unió Europea. I afecta tant els espanyols que es llicencien allà com els estrangers que volen exercir a Espanya. L'actual normativa, que data del 2014, assegura que el termini per aconseguir l'equivalència és de nou mesos. Però la realitat demostra que l'espera pot durar fins a tres anys. Fonts d'HT Abogados, gestoria especialitzada amb seu a Madrid, afirmen que els territoris on hi ha

Roberto M., un jove que busca l'homologació del seu títol.

Més de 15.000 casos estan avui encallats en la burocràcia

més titulats que pateixen l'embús burocràtic espanyol són Veneçuela, Cuba, Mèxic i l'Argentina. «Hi ha metges d'aquests països que estan de braços plegats, sense poder exercir a Espanya. És un talent retingut»,

expliquen aquestes mateixes fonts, que denuncien la «nefasta» gestió pública de la tramitació. Segons la seva opinió, una cosa que no ha contribuït precisament a agilitar el procés és el fet que la subdirecció general de títols hagi canviat de ministeri en diverses ocasions, d'Educació a Ciència i Universitats i, ara, només a Universitats.

«Som a l'octubre del 2021 i ara l'Administració està començant a mirar en primera lectura els expedients oberts el gener del 2020. No hi ha una finestreta a la qual acudir, un telèfon al qual trucar, una persona a qui recórrer, un despatx on entrar, una web on llegir informació... Ara mateix, saber com has d'homologar el títol és un descoratjador desert, una cosa que fa que molts universitaris es rasquin la butxaca i acudeixin a aquestes gestories.

Després de molts maldecaps i intents frustrats d'aconseguir informació, Roberto ho va pensar. Va parlar amb la seva família per veure si li podien donar un cop de mà amb els més o menys 75 euros que costa una primera consulta i l'import final, que ronda els 600. Quan estava a punt de contractar el servei d'una gestoria, Castells va anunciar l'aprovació del reial decret. Així que Roberto va decidir esperar.

A més de tancar-li les portes al món laboral, no tenir el títol homologat va fer que diverses universitats de Madrid també li tanquessin les portes a Roberto per estudiar el màster necessari per exercir la docència. Li exigien tenir la convalidació. Finalment, Roberto va acudir a l'Autònoma de Madrid, que sí que el va admetre. «Estic content perquè, al final, he aconseguit entrar al màster i no estar de braços plegats. Però em pregunto què passarà després. ¿Podré aspirar a entrar en una escola o continuaré esperant l'homologació? És xocant que el Govern parli tant de talent i de treball en comú amb facultats de tot el món i gent com jo es vegi abocada a l'atur per un problema burocràtic», comenta Roberto, que té una devoció per l'educació palmària. «M'he format en una universitat excel·lent. Ho he fet becat i amb un expedient alt. He publicat articles científics. I ara vinc al meu país i no se'm permet treballar. Estic molt preparat però en stand by. No és just», es queixa. ■